

TERRA, tä'rra, f. sing. (latinskt ord) Jord. *T. firma*, fast land. *T. sigillata*, se *Bolus*.

TERRASS, tärräss, m. 3. (fr. *Terrasse*, af *Terra*, jord) 1) Upphöjd plats eller afsats i en trädgård, i en park, framför en stor byggnad, o. s. v. — 2) Af gallerverk omgifven upphöjning på ett tak. — 3) (geogr.) Landsträcka, som bildar en naturlig afsats på jordytan. [Terass.]

TERRASSLAND, tärrässlånd, n. 3. pl. — *länder*. (geogr.) Ett land, hvilket, likt en terrass, bildar öfvergången ifrån hög- till låglandet.

TERRIBEL, tärrí'b'l, a. 2. (lat. *Terribilis*) Förskräcklig.

TERRIN, tärrí'n, m. 3. (fr. *Terrine*) Sopp-skål.

TERRITORIAL, tärritoríal, a. 2. Som tillhör eller innefattar ett område.

TERRITORIUM, tärritoríumm, n. 3. pl. — *torrier*. (lat.) Område.

TERRORISM, tärrorí'ssm, m. 3. (fr. *Terrorisme*, af lat. *Terror*) Skräckregering, skräckvälde, skräcksystem.

TERRORIST, tärrorí'sst, m. 3. Anhängare af terrorismen.

TERRÄNG, tärräng, m. 3. (fr. *Terrain*) Mark, grund; fältet, hvarpå tvenne fiendliga arméer operera mot hvarandra. *Rekognoscera t-en*, undersöka beskaffenheten af en af fiender besatt trakt. *Vinna t.*, vinna fördelar emot fienden; (fig.) småningom göra framsteg; vinna fördelar i en disput.

TERS, tä'rrs, m. 3. (skepp.) Konformigt trästycke, som brukas vid förfärdigandet af tackel.

TERS, tä'rrs, m. 3. (af lat. *Tertius*, den tredje) 1) (i musik) Tredje tonen ifrån grundtonen. — 2) En sextiondedel af en sekund. — 3) (fätkk.) Tredje sättet att gifva en stöt med värja eller florett. — 4) (i piketspelet) Tre på hvarandra följande kort af samma färg.

TERSEROL, tärrserål, m. 3. (ital. *Terzeruolo*) Fickpistol, puffert. [Terz -.]

TERSETT, tärrsät't, m. 3. (ital. *Terzetto*) Tre-stämmigt musik- eller sångstycke. [Terz -.]

TERSUR, tärrs-úr, n. 3. Ur, som anger sextiondedel af sekundern.

TERTIA, tärrtscha, f. sing. Tredje klassen i en skola.

TERTIAL, tärrtschål, m. 3. eller

TERTIAL-TIONDE, tärrtschål'tí'ånnde, n. 4. Den tredjedel af tionden, som svenska presterskapet uppbär af församlingarna till sitt underhåll.

TERTIAN, tärrtschán, m. 3. 1) Skolgosse i tredje klassen. — 2) Se *Tertianfeber*.

TERTIANFEBER, tärrtschánféb'r, m. 2. pl. — *febrar*.

TERTIÄR, tärrtschär, a. 2. (geol.) Säges om de jordlager, som ligga mellan alluvial-aflagringarna, öfverst på jordytan, och den sekundära formationen (Flötzbergen).

TES, té's, m. 3. (grek. *Thesis*) Sats, som framställes, för att med argumenter försvaras. [Thes.]

TESKED, téshéd, f. 2. Liten sked, af silfver, tenn m. m., som nyttjas, då man dricker te eller kaffe. [The -.]

TEST, té'st, m. 2. Flera samsittande strån af människohår.

TEST, tá'sst, m. 3. (kem.) Ett slags stor kapell till silfverprof och afdrifning af silfver.

TESTAMENTARIE, tästamäntarie, m. 3. Testamentstagare.

TESTAMENTARISK, a. 2. Som angår eller innehåller ens yttersta vilja. *T-t förordnande*.

TESTAMENTE, tästamä'nnte, n. 4. (lat. *Testamentum*) 1) Testamentariskt förordnande, arfsförordnande. *Göra t. Göra sitt t.*, skriftligen låta uppsätta sin yttersta vilja angående arvet af ens qvarlätenskap. *Gifva, få i t.*, genom testamente gifva, få. *Göra t. åt någon*, i sitt testamente gifva en något till arf. *Inbördes t.*, emellan äkta makar, till fördel för den efterlevande. — 2) Benämning på hvardera af bibelns tvenne större afdelningar. *Gamla T-t*, de böcker af bibeln, som äro författade före Kristi födelse. *Nya T-t*, de, som äro författade efter Kristi födelse.

TESTAMENTERA, v. a. 1. Gifva, förläna genom testamente. *T. hela sin förmögenhet åt de fattiga*. *T. bort*, bortgifva genom testamente.

TESTAMENTSGIFVARE, tästamä'nnts - - -, m. 3. Den, som upprättar testamente till förmån för någon.

TESTAMENTSTAGARE, m. 3. Den, till hvars förmån ett testamente blifvit upprättadt.

TESTATOR, tästätår, m. 3. (uttalas i plur. tästätörår) Testamentsgifvare.

TESTIKEL, tästí'ck'l, m. 2. pl. *testiklar*. (lat. *Testiculus*) Afsöndringsorgan för sädesvätskan. Pungsten. [Testickling.]

TESTIMONIUM, tästimóníumm, n. pl. *testimonia* ell. *testimonier*. (latinskt ord) Vittnesbörd, vittsord.

TESTNING, tä'sstning, f. 2. (kem.) Afdrifning på test eller kapell.

TETRADYNAMIA, - - - - mi'a, f. sing. (grek.) Femtonde klassen i Linnés växtsystem, innefattande växter med fyra långa och två korta ståndare.

TETRAEDER, --éd'r, m. 2. pl. — *edrar*. (grek.; geom.) Solid figur, som inneslutes af fyra liksidiga trianglar.

TETRAKORD, --kård, m. 3. (grek.) Fyrstämigt musikinstrument. [— chord.]

TETRANDRIA, tetrandri'a, f. sing. (grek.) Fjerde klassen i Linnés växtsystem, innefattande växter med fyra ståndare, lika långa eller af obestämd längd.

TETRARK, tetrárk, m. 3. (grek.) Se *Fjerdingsförste*.

TEURG, -úrrg, m. 3. (grek.) En, som gör under med tillhjälp af andar. [The -.]

TEURGI, teurjí, f. 3. (grek.) Undergörande med tillhjälp af andar.

TEVÄTEN, n. 3. Se *Te*, bem. 3. (Fam.) *Bjuda på t.*, göra konkurs. [The -.]

TEXT, tä'xt, m. 3. (lat. *Textus*, egentl. väfnad) 1) En författares egna ord (i motsats till förklaringar, anmärkningar, o. s. v.). — 2) Ett visst stycke ur bibeln, som bör tjena till ämne för en predikan. *Dagens t.* (Fig. fam.) *Läsa t-en för någon*, lexå upp honom. *Gå för långt i t-en*, drifva skämet för vida, så att det blir stötande; gå för vida. — 3) De under noterna satta orden till ett sångstycke. — 4) Ett slags boktryckarstil.

TEXTA, v. a. 1. Skrifva granna bokstäfver. — *Textande*, n. 4. o. *Textning*, f. 2.

TEXTENLIG, a. 2. Enlig med texten (bem. 1).

TEXTFÖRKLARING, f. 2. Förklaring af texten (bem. 1 o. 2).

TEXTUR, täxtúr, f. 3. (lat. *Textura*) 1) (i växter, mineralier, o. s. v.) Väfnad; gry. — 2) (fig.) Anordning af delar, som utgöra ett helt.

THALIA, tali'a, nom. prop. f. (grek.) Lustspelets sånggudinna. Äfv. en af de tre Gracerna.